

A
NE
K
DO
TY

2

SOUDRUZI

Anekdoty 2

Soudruzi

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Jan Nejedlý

Anekdoty 2: Soudruzi – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

ANEKDOTY 2

SOUDRUZI

CPress
Brno, 2018

Anekdoty 2

Soudruzi

Jan Nejedlý

Ilustrace: Marek Rubec

Obálka: Jaroslav Faigl

Odpovědná redaktorka: Petra Kryštofová

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-264-2154-2

ISBN e-knihy 978-80-264-2255-6 (1. zveřejnění, 2018)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2018
ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem
Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 34 445.

© Albatros Media a. s., 2018. Všechna práva
vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být
kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování
v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem
bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA

*Jaká je největší stavba socialismu?
Ta bouda, co na nás ušili.*

SOCIALISMUS DO KAPSY

Režisér Zdeněk Podskalský si v roce 1982 zapsal do deníku: „Dnes ráno říkal na parkovišti hlídač, že umřel Brežněv. A lidi se ho ptali, jak je to dál, protože mysleli, že je to anekdota.“ Čas socialismu se totiž odvíjel od anekdoty k anekdotě; ne že by byl tak veselý, ale jinak tu absurdní dobu nešlo přečkat.

Vtipy se šířily větší rychlostí, než jakou létaly kosmické rakety. Mnohdy nebylo třeba ani moc co vysvětlovat. Prostě, muž na Václavském náměstí zvrací a kolemjdoucí říká: „Úplně s vámi souhlasím.“ Anebo: muž si koupí v trafice noviny s nepotištěným papírem. „Kde jsou písmena?“ ptá se. „Na co písmena? Všechno je jasný!“ zní odpověď. Humor byl zkrátka naší nejrozšířenější formou odporu proti bolševickému balamucení.

Jazzman Laco Déczi si ovšem z malých českých odbojářů, bojujících nejčastěji za hospodským stolem u sklenice piva, dělal srandu. Říkal: „Jak se pomstíš komunistovi? Sedneš do vlaku a jedeš

ven z Prahy, ale musíš osobákem, aby tě nestihli sledovat. Asi třicetkrát přestupuješ, až se dostaneš do Humenného, a tam jsou na nádraží kamínka, ve kterých se v zimě občas topí. Ty se rozhlédneš, jestli v čekárně nikdo není, otevřeš kamna, řekneš do nich „stejně komunisty nemám rád!“ a jedeš zase do Prahy.“

Pravdou je, že čím méně létalo na soudruhy kulek z revolverů, tím více jim přistávaly na ciferníku pomyslné kravince nadávek, pošklebků a anekdot. Šedivá doba rozkvetla humorem jako zahrádka. A co víc, paměť humoru zachovala podstatné aktéry a děje pro příští pokolení. Proto je tato knížečka cosi jako socialismus do kapsy. Komunismus v kostce. Totalita pro greenhorny.

Neznámý lidový vtipálek totiž velmi dobře věděl, že „komunista je člověk, který je ochoten položit váš život za svou věc“ a „socialismus je nejdelší a nejstrastiplnější cesta od kapitalismu ke kapitalismu“. A tak to prostě je. Rudí soudruzi vybudovali velkolepý omyl lidských dějin, po němž zůstaly miliony zničených životů a skvělých vtipů. Pojdme si je připomenout.

Jan Nejedlý

NEŽ ZAHŘMĚL ÚNOR

Který rok byl nejhorší?

Rok 1921. Vyhořel plzeňský pivovar, byla založena KSČ a manželům Jakešovým se narodil syn Milouš.

Novinář dělá rozhovor s člověkem, který se osobně potkal s odbojářem Julkem Fučíkem.

„Kdy jste se se soudruhem Fučíkem setkal?“

„Za války. Jednou ráno se podívám z okna a vidím, jak nějaká postava přelézá náš plot. A protože mi ten člověk byl povědomý, říkám si... Je to Julek, není to Julek? Potom ta postava přeběhla náš dvorek a zase jsem si říkal... Je to Julek, není to Julek? Tak jsem zavolal na gestapo – a byl to Julek!“

U výsledku.

„Jak se jmenuješ?“

„Profesor Horák.“

„Lžeš!“

„Fučík nikdy nelže!“

Ptají se turisté starého bači na Slovensku:
„Dědečku, jak jste se ocitl tady
v pastoušce?“

„Bol som bohatý bača. Mal som dvesto
oviec. Ale najprv prišiel vlk a zobral mi
štvrtinu oviec. Potom prišiel medveď
a zobral mi tretinu oviec. A potom prišiel
jaguár a zobral mi všetko.“

„Dědečku, jaguár? Tady na Slovensku?“

„Eh, čo táram! Február!“

Slovenské národní povstání.

„Tu letisko Tri Duby. Pristávate na letisku
Tri Duby. Pristávajte viac vľavo, viac
vľavo! Pristáli ste. Tu letisko Dva Duby...“

Víte, čím vlastně byla druhá světová
válka?

Epizodou ve Slovenském národním
povstání.

Tři největší pohromy, které mohou potkat
národ během války:

1. Být obsazen Němci.
2. Být bombardován Američany.
3. Být osvobozen Sověty.

V pražských tramvajích se po válce
objevil obrázek ruského vojáka,

podávajícího krajíc chleba s máslem
malému děcku. Nápis pod obrázkem
pravil: „Přítel dá ti krajíc chleba.“
Občané pod to s oblibou připisovali:
„UNRRA dala – nekecala“.

Definice socialismu: „Ještě trochu
víc masa a zatemnění a bude to jako
v protektorátě.“

RUDÍ VLÁDCI

Probudí se ráno na Pražském hradě Klement Gottwald s těžkou hlavou po noční pitce, tak se jde provětrat k oknu. Otevře a strne. Ve sněhu je močí krasopisně vyvedený nápis: „Kléma je vůl!“

Gottwald se rozzuří, zavolá ministra vnitra a dá mu ultimátum – buď do večera zjistí, kdo to napsal, nebo letí. Ministr se hlásí už v poledne.

Gottwald se nedočkavě ptá: „Tak soudruhu, už víme, kdo to byl?“

„Soudruhu prezidente, víme i nevíme.“

„Jak nevíme? To vás nenapadlo udělat analýzu moči?“

„Tu jsme udělali. A zjistili jsme, komu patří. Je to moč Viliama Širokého.“

„Dobytěk jeden! Za tohle bude viset!

A co tu ještě okouníte?“

„Udělali jsme i analýzu písma, soudruhu prezidente. Je to rukopis soudružky Marty Gottwaldové.“

Přijdou soudruzi z ÚV KSČ na Hrad a hledají Gottwalda. Marta se jim snaží